

Bruderov Paa Hægstadtun

Ásmegin

Thi en Tørst; giv mig noget af hin brændende Børst!
Idelig higende efter at druknes i udhungrende Qvider
Lav Felen spille til Dans; Piger yndige jeg giver min Ans
Ingerid, ingenlunde skal De nemme just hvor jeg lider

Til Helved med Aslak Smed
og jer Lunde-Bærmer med,
der stummes i Hvisken og Nid
Paa hin Tun hvo Dansen stod
voldes nu mit vaage Taalmod
Leiten er nær; velende I ere,
Faafængt at begiære min Grid!

Ingen Pige velig bestrider en gyntsks for en graanets Haand
O, Ve og Lede; finnes her nogen yndige der kan volde Mon?

Aat Gildes Tun blandt Hedalsfolket en Mø forkunn
lod mig Hægstadbondens Datter blindt forsømme;
for dit Leie kan jeg nys komme i sortladen Lys,
thi over Mulmets Varulvham dit Blod at tømme!

Brudgommen tryglende om
hans saa kiærkomne Blom
jeg fra Stabbur skulle hente;
"Ingerid vil ei paa Laasen lette
Klarer De bedaare hin Kiætte,
vil De faa een Stud til dit Traa
om De mi Ingerid vil hente!"

Saa svandt Peer; blottet for Tilsyn noget mer
hvorimod Tunet i Argskab skaaldet livlig op
Men nu op i Skrænten steil de skielnet ham;
og over hans Skulder; unge Ingerids Krop!

Knoger hvidnes i Avind, der svæertes balstyrig hin
Smeden attraaende efter eders Skiærsilds Hier;
hvor Hinmanden selv gjør op jer Bod i idel Bel,
dog een ung Mø i hint Hurlumhei siauende tier:

"Vil min Peer da attende
til mig saa trofast vende?
Hengiven skal jeg nu li,
og aldrig til nogen anden
søge Trøst; Vaar og Høst
venter jeg dig for al Tid"